

عنوان مقاله:

تاثیر طراحی محیطی و بر روند بهبود و درمان کودکان مبتلا به سرطان

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسین سلطانزاده - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز

احمدرضا خلیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی قزوین

خلاصه مقاله:

سرطان نزد کودکان و اشخاص بالای 40 سال، بیشتر از سایر گروههای سنی دیده میشود. در مورد سرطان کودکان باید به این نکته توجه داشت که ماهیت آن با سرطانهای افراد بزرگسال تفاوت دارد. سرطان کودکان هرچند که یک یا دو درصد از کل سرطانها را در برمیگیرد؛ اما از آنجا که در سنین کودکی بروز میکند، بسیار بااهمیت است. سالانه 2 هزار مورد جدید سرطان کودکان در ایران گزارش میشود. فقط همین آمار کافی است تا اهمیت پرداختن به موضوعی چون سرطان کودکان مشخص شود. به خصوص اگر بدانیم که سرطانهای کودکان بعد از تصادفات، دومین علت مرگ و میر کودکان محسوب میشود. عدهای از متخصصان نیز عقیده دارند که سرطانها در کودکان رو به افزایش است. از اینرو ایجاد مرکز تخصصی برای تشخیص و درمان سرطان و شناخت فاکتورهای محیطی بر روند بهبود در کودکان امری ضروری می باشد. به طور کلی اهداف مورد نظر تحقیق به شرح زیر است: 1 ارائه راهکارها و پیشنهاداتی در معماری بنا برای تعدیل تنش های ناشی از شیمی درمانی - در افراد بیمار. 2 بررسی و طراحی فضاهای مناسب و انعطاف پذیر و ایجاد تنوع فضایی در جهت افزایش روند بهبودی و - کاهش دوران نقاهت. در این تحقیق از روش تحلیل کمی و کیفی استفاده شده است. گردآوری اطلاعات از طریق برداشت میدانی، استفاده از منابع الکترونیکی و هم چنین مطالعات کتابخانه ای صورت گرفته است. در پژوهش پیش رو ابزار گردآوری اطلاعات به شرح زیر است: 1 پرسشنامه ها - 2 مصاحبه ها - 3 شبکههای کامپیوتری. به نظر می رسد - شاخصه های محیطی اعم از عوامل طبیعی و مصنوعی و نوع طراحی فضاها بر روند بهبود و درمان بیماران تاثیر گذار است. هم چنین تلفیق محیط های درمانی با سایر کاربری هایی همچون اقامتی تفریحی موجب کاهش استرس ناشی از بیماری می شود.

کلمات کلیدی:

کودکان، سرطان، طراحی محیطی، محیط درمانگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418608>

